

Z HISTORII RÓŻAŃCA

W poprzednich numerach „Zelatora” przypomniana została w skrócie historia kształtowania się modlitwy „Zdrowaś Maryjo”, struktury różańca z podziałem na części i tajemnice, a także układ każdego dziesiątka zawierający modlitwę „Ojcze nasz”, dziesięć „Zdrowaś Maryjo” i „Chwała Ojcu”.

Na każdym etapie rozwoju tej modlitwy papieże wydawali odpowiednie dokumenty. Papieże Urban IV (1261-1264) oraz Jan XXII (1316-1334) udzielili 30 dni odpustu tym, którzy w Pozdrowieniu Anielskim dodawali imię Jezus. W 1476 roku legat papieski, biskup Aleksander Numai zatwierdził bractwo różańcowe powstałe rok wcześniej w Kolonii.

Szczególne jednak znaczenie dla rozwoju różańca miała konstytucja apostolska „Consueverunt Romani Pontifices” ogłoszona 17 września 1569 roku przez papieża Pius V, wywodzącego się z zakonu dominikańskiego. Dokument ten jest uważany za zatwierdzenie modlitwy różańcowej i skierowanie do całego Kościoła wezwania, aby ją praktykować.

Z konstytucji apostolskiej św. Piusa V

„Papieże rzymscy oraz inni Święci Ojcowie, nasi poprzednicy, uciskani doczesnymi lub duchowymi wojnami lub nękanymi innymi próbami, aby mogli łatwiej z nich ująć i, osiągnąwszy spokój, mogli w ciszy i gorliwie poświęcić się Bogu, nawykli byli do upraszania Bożej pomocy poprzez suplikacje lub Litanie, wzywając wspomnienia świętych i razem z Dawidem wznosząc oczy ku górom, ufając z silną nadzieją że otrzymają pomoc.

1. Pobudzony ich przykładem i, jak się pobożnie wierzy, Duchem Świętym, natchniony święty założyciel Zakonu Kaznodziejskiego (...) w okolicznościach zbliżonych do tych, w których obecnie się znajdujemy, gdy części Francji i Włoch były nieszczęśliwie niepokojone przez herezję albigenską, która zaślepiła wielu należących do świata tak iż z najdzikszą wściekłością wystąpili przeciw kapłanom Boga i duchowieństwu, wznosił swe oczy ku niebu, ku owej górze, którą jest Chwalebna Dziewica Maryja, miłująca Matka Boga. Albowiem ona przez jej potomstwo zmiążdżyła

głowę spaczonego węża i sama zniszczyła wszystkie herezje, zaś poprzez błogosławiony owoc jej łona ocaliła świat potępiony wskutek upadku

naszego pierwszego rodzica. Z niej, bez udziału ludzkiej ręki, pochodzi ów kamień, który, uderzony łaską, wylał tak szczodre źródło łask. I tak Dominik wejrzał w ów prosty sposób modlitwy i błagania Boga, dostępny dla wszystkich i bardzo pobożny, który zowie się Różańcem albo Psalterzem Błogosławionej Dziewicy Maryi. W nim owa Najświętsza Dziewica jest czczona poprzez powtarzanie Pozdrowienia Anielskiego sto pięćdziesiąt razy, to jest, tyle ile liczy Psalterz Dawidowy, oraz przez Modlitwę Pańską przy każdej dziesiątce. Przy tych modlitwach rozważa się pewne tajemnice ukazujące całe życie Naszego Pana Jezusa Chrystusa, w ten sposób dopełniając sposób modlitwy wynaleziony przez Ojców Świętego Rzymskiego

Kościoła (...) Wierni Chrystusowi rozpaleni przez te modlitwy zaczęli wnet przemieniać się w nowych ludzi. Ciemność herezji zaczynała się rozpraszać a objawiać światło Wiary Katolickiej. (...)

2. Idąc za przykładem naszych poprzedników, dostrzegając że Kościół walczący, który Bóg powierzył w nasze ręce, w tych naszych czasach jest wstrząsany przez tak wiele herezji, tak dotkliwie znękany i gnębiony przez tak wiele wojen oraz gorszące ludzkie obyczaje, wnosimy również nasze oczy, pełne łez lecz i nadziei, ku tej samej górze, od której przychodzi każda pomoc, zachęcając i nakłaniając wszystkich wierzących w Chrystusa aby czynili podobnie w Panu. (...)

Dan w Rzymie, u świętego Piotra, pod pierścieniem Rybaka, 17 września roku 1569, w czwartym roku naszego pontyfikatu”.

RÓŻANIEC W CZASIE PANDEMII

Ojciec Święty Franciszek skierował do całego Kościoła list wzywający do modlitwy różańcowej o ustanie pandemii. Prosil o to również biskupi. Powstało w tym czasie wiele inicjatyw modlitewnych. Poniżej kilka przykładów takich wspólnych modlitw.

Adoracja i modlitwa różańcowa o 20.30

Wielu biskupów w swoich kaplicach, a także wiele wspólnot kapłańskich i zakonnych codziennie wieczorem o 20.30 odmawiało różaniec przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. Liczni wierni świeccy łączyli się z pasterzami przez Internet. Przez kilka miesięcy trwała modlitwa biskupów, kapłanów, osób konsekrowanych i wiernych świeckich.

Trzeba też zaznaczyć, że zaraz po tej modlitwie rozpoczynał się Apel Jasnogórski, który gromadził, jak zawsze, a może nawet więcej niż zwykle uczestników łączących się duchowo z tymi, którzy byli zgromadzeni w kaplicy Matki Bożej, Królowej Polski.

Nowenna Pompejańska

Wiele osób odmawiało (i nadal odmawia) nowennę pompejańską. Szczególnie liczne grono modliło się w ten sposób w tym roku w dniach od 13 maja do 5 lipca. Według inicjatorów nowenny w intencji nawrócenia grzeszników podjęło ją ok. 100 tysięcy wiernych nie tylko z Polski.

„Różaniec świętych”

W Świątyni Opatrzności Bożej, gdzie spoczywają relikwie czternastu polskich świętych i błogosławionych, rozpoczęła się krucjata modlitewna, której towarzyszyć będą święci orędownicy pod wodzą Najświętszej Maryi Panny, pod hasłem: „Różaniec świętych – nie jesteś sam”. To odpowiedź na apel Papieża Franciszka o modlitwę w intencji oddalenia epidemii. Zgłosiło się do niej już na samym początku ponad 10 tysięcy osób.

„Nieustanna modlitwa różańcowa”

Członkowie Żywego Różańca i wszyscy modlący się na różańcu z archidiecezji warszawsko-praskiej podjęli od 25 marca, tzn. od Uroczystości Zwiastowania Pańskiego, całodobową modlitwę różańcową o zatrzymanie choroby na całym świecie. Wierni zapisywali się przez Internet na określoną godzinę i tak kolejne dni i noce wypełniały się modlitwą.

Zwyczajna i nadzwyczajna modlitwa

Zapewne wszyscy członkowie Żywego Różańca trwali w tym czasie na modlitwie, odmawiając nie tylko „swój dziesiątek”, lecz włączając się w inne modlitwy w swoich parafiach lub w łączności z Radiem Maryja.

Czas pandemii przyczynił się do ożywienia modlitwy różańcowej. Oby ten rozwój trwał. Jest to bowiem nie tylko modlitwa błagalna w ważnych sprawach życia, lecz także pełne wiary wędrowanie tą drogą, którą szedł Jezus Chrystus i Jego Najświętsza Matka. W tej szkole wzrastamy w świętości. To nasza zwyczajna droga, ale jest ona równocześnie wyjątkowa.

NOWE RÓŻNE RÓŻAŃCOWE

W miesięczniku „Różaniec” zamieszczone zostało następujące świadectwo: „W obozie Guzen I w wieczór wigilijny 1941 r. piętnastoosobowa grupa bliskich sobie kolegów, m.in. ... utworzyła Żywy Różaniec. 2 lutego 1942 r., w święto Matki Bożej Gromnicznej, z inicjatywy członków Żywego Różańca nastąpił akt zawierzenia Matce Bożej całego obozu”(03.2020).

Róże różańcowe powstawały w różnych miejscach i różnych okolicznościach. Cieszy każda informacja o powstawaniu nowych róż. Nie ustawajmy w dążeniu do tego, aby stworzyć te ważne wspólnoty modlitewne. Wielki jest ich wkład w owocność głoszenia słowa Bożego, głębi przeżywania sakramentów świętych, a także wierność Bożym przykazaniom w codziennym życiu. O skuteczności modlitwy różańcowej stale przypomina Matka Najświętsza w swoich objawieniach.

Modlitwa w duchowej łączności z członkami róży

Kiedy członek róży odmawia wyznaczony dziesiątek różańca w duchowej łączności z pozostałymi członkami swojej wspólnoty. Biorąc do ręki różaniec warto pomyśleć o pozostałych 19 osobach (w przypadku Płatków róży o pozostałych 4 osobach) i uświadomić sobie, że przed Bogiem jesteśmy wspólnotą. Każdy modli się gdzie indziej i o innej porze, ale w wymiarze duchowym nasza modlitwa jest dziełem wspólnym. Jesteśmy podobni do różańca, który trzymamy w ręce. Jest w nim wiele paciorków, ale wszystkie są ze sobą połączone. Pamiętajmy o tym i wspierajmy się nawzajem.

Adres do korespondencji: „Żywy Różaniec”, Kuria Metropolitalna, ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków. Strona internetowa: www.zr.diecezja.pl Redaktor: Ks. Stanisław Szczepaniec.